

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๑/๒๕๕๑

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖/๒๕๕๑

วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

เรื่อง นายพงศ์พันธ์ ลีศิริเจริญ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ กรณีศาลแรงงานกลางจะนำคำพิพากษาของศาลแขวงดุสิตมาใช้บังคับคดีและใช้ตัดสินคดี ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๕ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า นายพงศ์พันธ์ ลีศิริเจริญ ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ ขอให้สิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยคดีของศาลแรงงานกลางในคดี หมายเลขดำที่ ๓๐๖๖/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๒๒๔๐/๒๕๕๔ ระหว่าง นายพงศ์พันธ์ ลีศิริเจริญ โจทก์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จำเลย ซึ่งศาลแรงงานกลางได้มีรายงานกระบวนการพิจารณา ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑ โดยจะนำคำพิพากษาของศาลแขวงดุสิตมาใช้บังคับคดีและใช้ตัดสินคดีของผู้ร้อง ผู้ร้องได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลแขวงดุสิตดังกล่าวแล้ว และผู้ร้องได้อุทธรณ์คำสั่งออกกฎหมายของศาลแรงงานกลาง กรณีจะนำคำพิพากษาของศาลแขวงดุสิตมาพิพากษาคดีด้วย

ผู้ร้องเห็นว่า การที่ศาลแรงงานกลางจะนำคำพิพากษาของศาลแขวงดุสิตมาใช้บังคับคดีและใช้ตัดสินคดีของผู้ร้อง เป็นการชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๕ และต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น

- ๒ -

ผู้ร้องจึงขอใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๑๓ ขอศาลรัฐธรรมนูญได้โปรดเรียกสำนวนคดีหมายเลขคำที่ ๓๐๖๖/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๒๒๔๐/๒๕๕๔ ระหว่างนายพงศ์พันธ์ ลีศิริเจริญ โจทก์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จำเลย มาวินิจฉัยว่าการที่ศาลแรงงานกลางจะนำคำพิพากษาของศาลแขวงคูสิต ในคดีหมายเลขคำที่ ๓๓๓๘/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ ๕๑๐๕/๒๕๕๑ ระหว่าง พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ นายพงศ์พันธ์ ลีศิริเจริญ จำเลย มาใช้บังคับคดีและใช้ตัดสินคดี เป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๕ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องเข้าเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ แล้ว เห็นว่า ผู้ที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

- (๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้
- (๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ
- (๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้น ไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

- ๓ -

พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีตามคำร้องมีลักษณะเป็นการขอให้วินิจฉัยการกระทำของศาล
แรงงานกลางที่จะนำคำพิพากษาของศาลแขวงคูสิตมาใช้บังคับคดีและตัดสินคดี กรณีตามคำร้องจึง
มิใช่เป็นการร้องว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังนั้น คำร้องของผู้ร้องจึง
ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ผู้ร้องจะขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา
วินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้อง

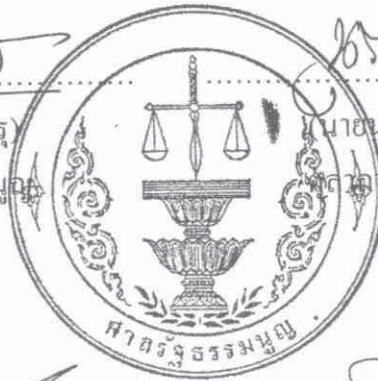
- ๔ -

(คำสั่งที่ ๒๑/๒๕๕๑)

(นายเจริญ ภัคศิธนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจติมพล เอกอูร์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายณรงค์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสันต์ สร้อยพิสุทธิ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ